DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

22. april 1999 *

I sag C-109/98,

angående en anmodning, som Tribunal administratif de Dijon (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

CRT France International SA

mod

Directeur régional des impôts de Bourgogne,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende EF-traktatens artikel 9, 12 og 95,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne D. A. O. Edward og L. Sevón (refererende dommer),

generaladvokat: G. Cosmas
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— CRT France International SA ved advokat Thierry Chiron, Dijon, advokat Guy Laubin, Reims, og advokat Laurent Salem, Paris

— den franske regering ved kontorchef Kareen Rispal-Bellanger, Afdelingen for International Økonomisk Ret og Fællesskabsret, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, og ekspeditionssekretær Sujiro Seam, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Roland Tricot, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der er afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 3. december 1998 af CRT France International SA ved advokaterne Thierry Chiron og Laurent Salem, af den franske regering ved Alain Lercher, som er dommer ved en administrativ domstol, som befuldmægtiget, og af Kommissionen ved Roland Tricot,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 4. februar 1999,

afsagt følgende

Dom

1 Ved afgørelse af 24. marts 1998, indgået til Domstolen den 15. april 1998, har Tribunal administratif de Dijon i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 9, 12 og 95.

2 Dette spørgsmål er rejst i en sag mellem selskabet CRT France International SA (herefter »CRT«), som i Frankrig indfører telekommunikationsudstyr, herunder navnlig samtaleanlæg, som fungerer på basis af CB (herefter »CB-radioer«), og Directeur régional des impôts de Bourgogne vedrørende skatteforvaltningens afgørelse af 18. oktober 1996 om opkrævning fra CRT af afgift på levering af CB-radioer for et beløb på i alt 25 127 160 FRF.

3 Denne afgift på oprindeligt 250 FRF pr. CB-radio blev indført ved artikel 83 i lov af 31. december 1992 om ændring af finansloven for 1992. Ændringsloven fandt anvendelse fra den 1. januar 1993. Afgiften blev ændret ved lov af 30. december

1993, som fandt anvendelse fra den 1. januar 1994. Bestemmelsen, som er indsat i artikel 302a X i Code général des impôts, har følgende ordlyd:

»I. Levering i Frankrig af CB-radioer er underkastet en afgift.

CB-radioer med maksimalt 40 kanaler og som udelukkende fungerer ved hjælp af vinkelmodulation, med en spidseffekt for modulation på maksimalt 4 watt, er ikke omfattet af denne afgift.

II. Afgiften skal erlægges af producenter, af importører og af personer, som foretager køb inden for Fællesskabet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 256a, afsnit I, stk. 3, med henblik på at udføre de under afsnit I omtalte transaktioner.

Afgiftssatsen er fastsat til 30% af salgsprisen før moms for CB-radioerne, hvorved afgiftens størrelse ikke kan være mindre end 150 FRF og heller ikke kan overstige 350 FRF for hvert apparat.

Afgiften forfalder til betaling måneden efter leveringen af CB-radioen.

III. Afgiften fastsættes, opkræves og kontrolleres efter samme procedure og i henhold til samme sanktionsregler, garantier og privilegier, som vedrører moms. Disse momsregler finder tilsvarende anvendelse på indgivelse, behandling og bedømmelse af klager.«

4 Idet CRT bestred afgiftens forenelighed med traktatens artikel 9, 12 og 95, besluttede Tribunal administratif de Dijon at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er bestemmelserne i artikel 9, 12 og 95 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab til hinder for, at de nationale myndigheder pålægger producenter, importører og personer, som i Frankrig leverer CB-radioer, en afgiftsordning, som er fastsat i artikel 302a X i lov om skatter og afgifter?«

5 Ifølge CRT skal den i hovedsagen omhandlede afgift, da der ikke foreligger nogen national produktion, betragtes som en afgift med tilsvarende virkning som told, fordi den kun påhviler indførte varer. CRT har anført, at den afgift, der pålægges CB-radioer indført fra andre medlemsstater, er i strid med traktatens artikel 9 og 12, og at den afgift, som pålægges CB-radioer indført fra tredjelande, er i strid med artikel 113.

6 CRT finder, at denne afgift ikke kan betragtes som en intern afgift i den i traktatens artikel 95 omhandlede forstand, idet den ikke indgår som et led i en generel afgiftsordning, som systematisk anvendes på indførte og indenlandske varer, nærmere bestemt i en generel afgiftsordning for brug af radionettet. Adskillige former for udstyr, som benytter dette radionet, er således ikke underkastet nogen afgift. I øvrigt er afgiften på andre former for udstyr, som benytter radionettet, fastlagt på grundlag af andre kriterier end dem, som er grundlaget for beskatningen af CB-radioerne. Afgiften på CB-radioer afhænger udelukkende af antallet af solgte CB-radioer, uden hensyntagen til hverken deres senere brug på fransk område, den særlige anvendelse af de frekvensbånd, som de sender på, eller den anvendte båndbredde.

7 CRT — som ikke er blevet modsagt på dette punkt — har understreget, at indførelsen af afgiften har ført til, at prisen for lavtydende radiostationer, som udgjorde størstedelen af salget, er blevet fordoblet, og at markedet af denne grund er brudt sammen.

8 Den franske regering og Kommissionen finder derimod, at den i hovedsagen omhandlede afgift, uanset at der ikke foreligger nogen indenlandsk produktion, har karakter af en intern afgift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i traktatens artikel 95, idet den er en del af en generel afgiftsordning, som sigter mod at dække Den Franske Republiks omkostninger ved brugen af radiospektret for hertzbølger, som er et statsanliggende. Før den 1. januar 1993 blev afgiften for brugen af CB-radioer pålagt de brugere, som ønskede en individuel administrativ tilladelse. Loven blev ændret ud fra et ønske om administrativ forenkling, således at afgiften ikke længere skulle knyttes til brugen, men derimod til leveringen af CB-radioerne, og således at afgiften ikke erlægges af brugerne, men af producenterne og importørerne.

9 Den franske regering og Kommissionen har anført, at alle apparater, som benytter det franske radionet er underkastet en afgift, selv om afgiftens nærmere indhold varierer. Det er kun visse apparater med lille effekt, der er godkendt i overensstemmelse med en europæisk norm, som er fritaget for afgiften.

10 Den franske regering har endelig gjort gældende, at den i hovedsagen omhandlede afgift ikke er i strid med traktatens artikel 95, da den navnlig ikke begunstiger nogen indenlandsk produktion. Den har i øvrigt anført, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på produkter, som direkte indføres fra tredjelande, hvilket er tilfældet for de fleste CB-radioer.

11 I den forbindelse bemærkes, at det følger af fast praksis, at det væsentligste kendetegn for en afgift med tilsvarende virkning som told, der adskiller den fra en intern afgift, er, at den førstnævnte afgift udelukkende rammer det importerede

produkt som sådant, mens den sidstnævnte afgift både rammer importerede og indenlandske produkter (jf. navnlig dom af 3.2.1981, sag 90/79, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 283, præmis 13).

12 I den foreliggende sag er det ikke bestridt, at der ikke var nogen indenlandsk produktion af CB-radioer. Dette er imidlertid en faktisk omstændighed, som den nationale ret skal tage stilling til.

13 Domstolen har endvidere udtalt, at en afgift, der rammer et produkt indført fra en anden medlemsstat, i en situation, hvor der ikke findes et identisk eller lignende indenlandsk produkt, ikke udgør en afgift med tilsvarende virkning, men en intern afgift i den i traktatens artikel 95 omhandlede forstand, såfremt afgiften er et led i en generel intern afgiftsordning, der systematisk og efter objektive kriterier anvendes på kategorier af produkter, uanset disses oprindelse (dommen i sagen Kommissionen mod Frankrig, præmis 14).

14 I den forbindelse kan den af den franske regering og Kommissionen fremførte argumentation om, at afgiften på CB-radioer er et led i en sådan ordning og skal gøre det muligt for Den Franske Republik at dække omkostningerne ved administrationen af radiospektret for hertz-bølger, ikke tages til følge.

15 Såfremt det således godtgøres, at hovedparten af de apparater, som benytter sig af dette radiospektrum, er underkastet en afgift, adskiller metoden for pålæggelse af afgifter for CB-radioer sig fra den metode, som gælder for andre apparater, idet det for CB-radioer er leveringen, der pålægges afgift, mens afgiften i andre tilfælde pålægges brugerne.

16 Som generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, er det ikke godtgjort, at der på grund af brugen af dette radiospektrum består et behov for at lægge afgiften på leveringen — og ikke på benyttelsen — af CB-radioerne.

17 Domstolen udtalte i dom af 9. november 1983 (sag 158/82, Kommissionen mod Danmark, Sml. s. 3573, præmis 19), at en byrde, som udgør et forholdsmæssigt vederlag for en til importøren faktisk erlagt tjenesteydelse, dog ikke udgør en afgift med tilsvarende virkning som told.

18 Dette er ikke tilfældet for den i hovedsagen omhandlede afgift, idet afgiften, som CRT har forklaret uden at blive modsagt af den franske regering, ikke tjener til finansiering af nogen tjenesteydelse til importører af CB-radioer.

19 Desuden følger det af fast retspraksis (jf. navnlig dom af 7.7.1994, sag C-130/93, Lamaire, Sml. I, s. 3215, præmis 14), at en sådan byrde, som pålægges varer ved grænseoverskridelsen, ikke kan betegnes som en afgift med tilsvarende virkning som told, der er omfattet af traktatens forbud, såfremt den vedrører kontrol, der skal udøves for at opfylde fællesskabsretlige forpligtelser.

20 I den forbindelse er det ikke bestridt, at den i hovedsagen omhandlede afgift ikke er omfattet af denne undtagelse.

21 Heraf følger, at afgiften, for så vidt som den rammer leveringen af CB-radioer indført fra andre medlemsstater, ikke udgør en intern afgift i traktatens artikel 95's forstand, men derimod en afgift med tilsvarende virkning som told, som er forbudt i henhold til traktatens artikel 9 og 12.

22 Med hensyn til CB-radioer, som er indført fra tredjelande, bemærkes, at opkrævning af en told eller en afgift med tilsvarende virkning, som en medlemsstat ensidigt har indført for import direkte fra tredjelande, fra tidspunktet for oprettelsen af den fælles toldtarif den 1. juli 1968 har været i strid med traktatens artikel 9, 12 og 113 (dom af 13.12.1973, forenede sager 37/73 og 38/73, Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders, Sml. s. 1609, præmis 18, og af 7.11.1996, sag C-126/94, Cadi Surgelés m.fl., Sml. I, s. 5647, præmis 18).

23 På denne baggrund skal spørgsmålet besvares således, at traktatens artikel 9 og 12 er til hinder for, at der pålægges producenter, importører og personer, som i Frankrig leverer CB-radioer indført fra de øvrige medlemsstater, en afgift som den, der er fastsat i artikel 302a X i lov om skatter og afgifter, og at traktatens artikel 9, 12 og 113 er til hinder for, at der pålægges producenter, importører og personer, som i Frankrig leverer CB-radioer indført fra tredjelande, en afgift som den, der er fastsat i artikel 302a X i lov om skatter og afgifter.

Sagens omkostninger

24 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Tribunal administratif de Dijon ved afgørelse af 24. marts 1998, for ret:

EF-traktatens artikel 9 og 12 er til hinder for, at der pålægges producenter, importører og personer, som i Frankrig leverer CB-radioer indført fra de øvrige medlemsstater, en afgift som den, der er fastsat i artikel 302a X i lov om skatter og afgifter, og EF-traktatens artikel 9, 12 og 113 er til hinder for, at der pålægges producenter, importører og personer, som i Frankrig leverer CB-radioer indført fra tredjelande, en afgift som den, der er fastsat i artikel 302a X i lov om skatter og afgifter.

Jann Edward Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. april 1999.

R. Grass P. Jann

Justitssekretær Formand for Første Afdeling